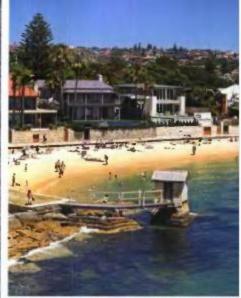
ALA CATI

Η μποέμ γοητεία της τουρκικής ριβιέρας

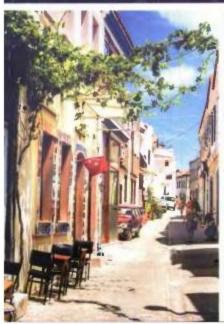
Ηλεκτρισμένη κοσμικότητα, ιντελεκτουέλ χρώμα, φοβερή γαστρονομία... Η Αγριλιά ή Αλάτσατα των Ελλήνων, απέναντι από τη Χίο, μπήκε στον τουριστικό χάρτη ως διεθνής προορισμός για σέρφινγκ κι εξελίχθηκε σε κοσμοπολίτικο θέρετρο για cool, high-end διακοπές. Ο Δημήτρης Αντωνόπουλος μας εξηγεί πώς έπεσε θύμα της γοητείας του νέου hot spot του τουρκικού καλοκαιριού.

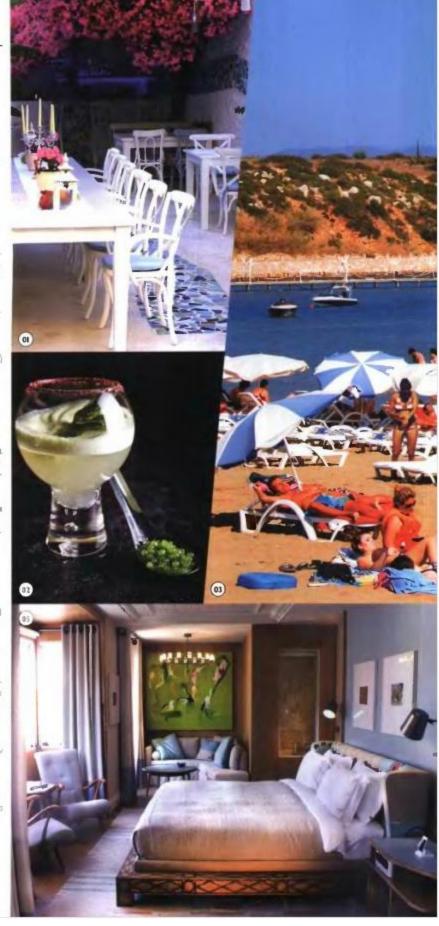

εν μου συμβαίνει συκνά να νωίθω έτσι για έναν τόπο, αλλά με το Αλατσάτι ο έρωτος ήταν κεραυνοβόλος, Κάθομα στο μπαρ του φαντοστικού γλουρμέ εστιστορίου «Alancha», αιγαπίνω ένα ντριγκοδόρικο κοκτέλ προσωρημίνης πικοίοχε και ρεμβάζω... Η θέα από την κορυφή του λόφου, εντυπωσική σπέναντί μου τέσσερις ανεμόμωλοι του 19ου αιώνα γράφουν ένα dějá νυ Αγαίου και hot κοσμικού προσρισμού δτι κοπών. Βολιτόροντας στο πονέμορφα

σοκάνα με τα μοναδικά πέτρινα σπίτια και στις καλοοργανωμένες ποραλίες, νιώθως από τη μία το ηλεκτρισμέva Mykonos style vibes kai amó trjv álýr, to ivtelektouέλ χρώμα της Σαντορίνης, Και αυτός ο συνδυασμός γράφα καταγιστικά πλέον στα media του κόσμου και κάνει την παλιά ελληνική κωμόπολη, που βρίσκεται απέναντι από τη Χίο μόλις 8 χλμ. από τον Ταεομέ, περιζήτητο τόπο για κλασάτες ρομαντικές διακοπές. Το επίσημο site http://explorealacati.com υπογραμμίζει: «Στα χρόνια των Ελλήνων το Αλατοάτι έζησε την πιο λαμπρή του περίοδο χάρη στην αμπελοκαλλιέργεια και στο κρασί. Ακριβώς μετά την ανταλλογή των πληθυσμών άρχοσον το δύσκολο χρόνιο. Οι Τούρκοι των Βολκανίων που ήρθαν στην περιοκή δεν ήξεραν τίπατε από την καλλιέργεια του αμπελιού και της ελιάς. Οι μετανάστες από τη Θεσσαλονίκη ξεπάτωσαν όλο το αμπέλια και φύτεψαν κατινά. Αυτοί που ήρθαν από τη Βοσνία και το Κόσοβο ασκολήθηκαν γενικώς με τη γεωργία. Τίποτε δεν ευδοκίμησε, » Έπρεπε να περάσουν πολλά χρόνια για να αναστηθούν το αμπέλι και η ελιά στην περιοχή. Μέχρι τότε η Αγριλιά ή Αλάτσστο των Ελλήνων παρέμεινε στην ασημότητα του χρόνου, γεγονός που της επέτρεψε να διατηρήσει το χαρακτήρα, τον ιστό και το σπίτια της, το οποία σήμερα έχουν αναστυλώθεί και υποδέχονται τους τουρίστες ως γοητευτικά μπουτίκ ξενοδακεία κι εστιστόρια.

Πώς όμως έγινε το μπουμιστο Αλατσάτι «Πρώτοι έφτοσαν το 1990 οι φανατικοί windsurfers, διότι εδώ υπάρκουν θάλασσες ρηχές και ασφαλείς και ο σέρας φυσάει συνέχεια δυνατός. Το Αλατοάτι εξελίχθηκε σε ένα από το καλύτερα μέρη στον κόσμο για το σπορ και τώρα επεκτείνεται στο kitesurfing», μου λέει ο Kernal Demirasal, σεφ του «Alancha», δείχνοντός μου το στελείωτο πηγαινέλα των ιστιοασνίδων στον κλειστό κόλπο δίπλα στην πόλη. Ο ίδιος ήταν πρωτοθλητής Τουρκίας μέχρι να αλλάξει το 2007 προσανατολισμό στη ζωή του. Λίγο πιο κάτω, στην μποέμ κοι κοσμαπολίτικη Kum Beach, ποίρνουμε μιο ιδέο τι σημοίνει μοδότο π//)θος από την Κωνσταντινούπολη, τη Σμύρνη αλλά και το εξωτερικό, αφού το ποσοστό των ξένων που ανακαλύπτουν το Αλατσάτι αυξάνεται διαρκώς. Τρώγοντας μύδια ντολμά, συνεκζουμε την κουβέντα μας με αφορμή. το ξενοδοκείο «Port Alaçati», το οποίο προσπεράσαμε στη διοδρομή. Ένα τεράστιο project που αποκαλούν και «Βενετία της Τουρκίας», αφού φέρνει τη Θάλασσα μέσα στη στεριά με ένα κανάλι μήκους 2 χιλιομέτρων και πλάτους 30 μέτρων. Γύρω του θα χτιστούν μαγαζιά αλλά και σπίτια στην παροδοσιακή αλατσατιανή αρκιτεκτονική, έτσι που να μπορείς σε κάποιες περιπτώσεις να παρκάρεις το γιστ έξω από την πάρτα σου!

Το Αλατσάτι των 11.000 κατοίκων όμως αναπτύσσεται με πολύ ποιοτικά στάνταρντ, διαφυλάσσοντος ως

Η Aegean και η Pegasus Astines πετόνε απουδείος για Σμορνή. Από εκεί το Αλαταάτι απέκα 70 χλμ. (περίπου 45 λεπτά). Μπορείτε επίσης να περασετε με καροξε από τη Χίο στον Τσεομά (35 λεπτα). Και από εκεί να Ινικνύετε μάλης 8 χλμ. Με κορά-βι μπορείτε επίσης να πάτε από τη Σόμο στο Κουσάντσα, να δείτε την ορχαία Έφεσο και να συνεχίσετε για Αλαταάτι (155 χλμ.).

ΔΙΑΜΟΝΗ

Tas Otel (www.tasotel.com) Ο πρωτοπάρος της ξενιοδοκεικικης σωγινής στο Αλσταστι, σε ένα πανέ-μορφα ελληνικό σπιτι 120 χρόνων στο κέντρο του χωριού, ανακανισμένο με ρομοντική διάθεση.

Incirtiev (www.incirtiev.com) Μικρό, πολύ στρο-σφαιρικό ξενοδοκεία σε ένα παλιό ελληνικό σπτι γύρω από την καταπράσινη σύλη με τη μεγάλη συ-ιοά Φλοξενο,ζειστά και με ωροίο πρώνο

Nars Aleçati (www.narsalicate.com) Αλλο ενα πα-νεμορρα ελληνικό απία που έκει μεταμοροφιθεί σε ρομαντικό ξενοδοχείο με απτά δωμάτα. Ωραία σωλή για νε κάφεσαι το πρωτό συν Goz Oda (www.goulecate.com) Μοντιέρνο ξενο-δοχείο που συνδυόζει το σεκ με το ρουστίκι σε

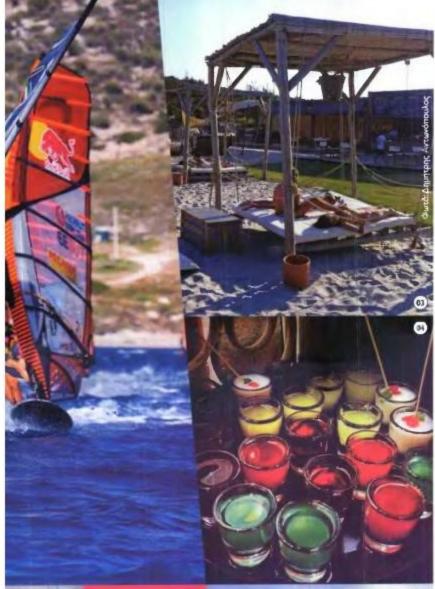

01 «Asma Yapragi» παραδοσιασή κου-ίνα επιπέδα» 02 Μοναδικά τα κοκτέιλ στο «Alancha» από τον σταν γικώντ mixologist. 03 Το Αλαπσάτι έχει έξελιχτιι σε τορ περισμένε διακοτάν για τους ευτορούς Το με το . 04 Απού μηση και ανασύνθεση της ποιοχώχης τος ευτομές στο «Alancha» 05 High-end γειλειροιση στα δωμάτια του «Alavya».

Προηγούμενες σελίδες (από αρώπερα μα δεξισόπροφα) Αλιπικίπ, ο παφιδιεί-σος των surfers. Η σκανδιναβοιή επιπκο πνευμα στο προχώ «Alancha». Ζωη και... θαλασσα. Η νύχτα είναι ωραία στο «Tektkci Bar». Та илооты Егуоопуска όπος το «Alavya» αμπολοπούν την που στική τουρμοτική εννιστική. Τα παλία πε τριγα οπίτια έχουν διατήρηθεί και αννι-

01 Δημοποφοία ολοφεσικών ψαφιών στην του Αλαποστή τος ψημης του Αλαποστή το wind surfing.
03 Μποεμία στην Κυπ Βεαch. 04 Ψαγμένα summer cocktails στο Αλαποστή 105 Γοητευτική η ατημοσφαίρα στο παλιό ελληνικό χωρίο.
06 «Τας Οτεί», ο πρώτο μπουτίκ ξενοδοχείο που ανοίξε εδο. 07 Οι αντημομικόι στημα καπιστήν να σύο το Δαπιστήν να σύο στο μπουτίκ να σύο το Δαπιστήν να σύο συ συνοίξε εδο. 07 Οι αντημομικόι στο Δαπιστήν να σύο συνοίξε εδο. 10 συ

κάρην αφθαλμού το προνόμιο της παραδοσιακής. ομορφώς του. Με απόφοση του δημοτικού συμβουλίου, λ.κ., απαγορεύονται πλαστικές καρέκλες και τραπεζομόντιλο στο εστιστόριο και το cafes του. Έτσι άλλωστε γράφτηκε εξαρχής η ιστορία της ανάπτυξής του. Το πρώτο boutique ξενοδοκείο που εμφανίστηκε το 2001 ήταν το ρομαντικό «Tas Otel» σε ένα ελληνικό αρκοντικό 120 χράνων. Οι ντόπιοι έλεγαν πως η δημιουργός του Zeynep Ozis ήταν τρελή που έφτιοξε 7 δωμάτια σε ένα χωριό απλώς κοντά στη θάλασσα που διέθετε μόλις ένα εστιστόριο! Εκείνη όικ μόνο το τόλμησε, αλλά πρωτοστότησε και στη δημιουργία της Alaçati Preservation Society, ενώ το 2006 κατόφερε να ανακηρωνθεί προστατευόμενη αστική. περιοχή από το τουρκικό κράτος. Δεκατέσσερα χρόνια αργότερα, έχρντας πλέον κάπου 300 μικρά ξενοδοκεία, η πόλη θεωρείται τορ παραθεριστικός προορισμός ρέννοντας στ' αφτιά στο Μπόντρουμ από άποψη ομορφιάς και κύρους. Είναι χάρμα να περπατός στα καλντερίμα της, με το άρωμα οθωότητας και γλυκάς παλιομοδήτκης αίσθησης. Η ανακτόκρωμη γκριζόλευκη πέτρα των απτιών με τα γολάζια, λευκά ή βοθυκόκκινα πορτοποράθυρα δημιουργεί ένα ακηνικό που δεν το χορταίνεις. Στην Kemalpasa και στη Haci Memis το περισσότερο κτίριο είναι πολύ όμορφα αναπαλαιωμένα και στεγάζουν ξενοδοκεία, cafes. εστιατόρια αλλά κι εξακικά. Η γυμνή τους πέτρα άλλοτε είναι φωτεινή σαν να την έτριφαν χθες και άλλοτε με πατίνα που της δίνει θέρμη, ενώ τα ξύλινα σαχνισιά δίνουν έξτρα γραφικό χρώμα. Στα μικρότερα σοκόκιο όπου μένουν ως επί το πλείστον οι ντόπιοι, η όψη της πόλης γίνεται πιο χωριάτικη, σαν το ρολόι να έχει στοματήσει εδώ και καιρό. Οι δύο αυτοί κόσμοι όμως βρίσκονται σε επικοινωνία, όπως διαπιστώνεις λ.χ. πέφτοντας πάνω στο εργαστήρι της εξαιρετικής κερομίστριος Serap Yurdaer, που διστηρεί με μποέμικο στιλ την ατμόσφαιρα του παλιού οικήματος. το οποίο το φιλοξενεί από το 2003.

Το καλό με το Αλατσάτι είναι ότι, παρά το σουξέ, δεν έχει μιοθετήσει την εικόνα ενός κραυγαλέου αυτάρεακου lifestyle. Παραμένει χαλαρό, χωρίς να κολοκούει τους gitterati. Είναι πιο πολύ ένα καταφύγιο ευκατάστατων ανθρώπων που διαλέγουν cool, high-end ξιακοπές χωρίς να νιώθουν την ανόγκη να φωνάξουν την προέλευση τους με την εμφάνιση τους. Γί' ουτό τα περισσότερα μαγαζιά εδώ είναι μεκρές μπουτίκ με καλοδιαλέγμένα ρούκα, διακοαμητικά και χρηστικά αντικείμενα και αντίκες από τα παλά ελληνικά στίτια γιο να κάνεις ασκήσεις καλαίσθητου shopping. Το cales και τα εστιστόρια βγάζουν τα τραπέζια τους στις. αυλές και στους δρόμους, η στμόσφαιρα είναι ζωντανή, η αλεγκρίο ζωγραφισμένη σε πρόσωπα μουρομένο ολλό χωρίς τη σκληρόδο του solanum. Χαζολογός στο διάσημο «Dutlu Kahve», κάτω από τις μουριές, και γλυκαίνεσαι με το σήμα κατατεθέν κατιμερι με μούρα. Πηγαίνας στην ψαραγορά για να δεις στη δημοπρασία των ψαριών κάθε Σάββστο και Κυριακή τους νοικοκυροίους να κονταρακτυπιούνται πάνω από ολόφρεσκα τεφαρίκα. Εκεί δίτλα εμός τους Ελληνες μος περιμένει μια εκπληξη συγκινητική. Είναι φανερό απέξω ότι το Pazaryen Camilintov ευκλησία που αήμερα λειτουργεί ως τζαμί. Μπαίνεις μέσα και πίσω από την πράσινη κουρτίνα είναι κρυμμένο το πανέμορφο τέμπλο των Εισοδίων της Θεοτάκου, από τα πο όμορφα που έχω δει, με τις μαρμάρινες κουρτίνες του ζωγραφισμένες με χρυσό στις όκρες.

Εμπειρία

«ALANCHA» ... ПРОХО ANATONH

Αναξε το 2013 κι έκανε ομέσως οίσθηση. Τρως στην κορυφή ενός λόφου, στην αυλή ενός γκρεμιομένου ανεμόμυλου, έχοντας άλη την πάλη στο πάτο και τέσσερις φωτισμένους ανεμόμυλους απέναντι. Όλο το κοσμικό πλήθος που κόνει τις διακοπές του στο Αλστοότι ένει δικοίως το «Alancha» ως πρώτη επιλογή. Ο δημιουργός του, ο Kemal Demirasal, κόθε άλλο παρά τυχοίος είναι Γεννημένος στη Σμύρνη, από το 1999 μέχρι το 2006, ήταν επαγγελματίας wind surfer και ανοδείκτηκε 6 φορές πρωτοθλητής. Τουρκίας, Δημιουργικά ανήσυκας, το 2007 στράφηκε στο γήπεδο της γαστρονομίας. Το πρώτο του εστιατόριο, το «Barbur», έγινε αμέσως από τα «πρέπει» της περιοχής. Ψάχνοντας διαρκώς την ιδέα που θα τον εκφράσει, ο Kemal ταξίδεψε για δύο χράνια δοκιμάζοντας αρκετά από τα 50 Κελύτερα Εστστόρια του Κόσμου. Έτσι, σαν απόστογμα των εμπειριών του, διαμόρφωσε το 2001 το concept του «Alancha». Εμπνευσμένος από το βάσκικο «Asador Etxebamiii, αποφάσισε να μαγειρεύει τα πάντα -ακόμη και τα μαντί!- σε κάρβουνα τα οποία φτιάκνει από: ξύλο κερασιάς και βερικοικάς σε ειδικό ξυλόφουρνο. Μόνο κόποιες σάλτσες μαγειρεύει σε ηλεκτρική εστία. Η κουζίνα του είναι επηρεσαμένη από τη σκανδιναβική νοοτροπία, εστιάζει όμως στην ιστορική εξέλξη των μαγειρικών και των υλικών μέσα από τις συνήθειες των λαών που έζησαν στη Μεσόγειο. την Ιωνία και την Ανατολία. Το μενού 20 πιάτων που αερβίρει -από τους αρχαίους Έλληνες και τους Μινωίτες μέχρι τους Φοίνκες, τους Πέρσες, τους λοούς των Βαλκανίων, τους Οθωμανούς και τους Σελτζούκους-, το μενού της «Μεγάλης Μετανάστευαης», είναι ένα μοναδικό γαστρανομικό ταξίδι που συνδέει την ιστορία με τη νεωτεριστική γαστρονομία του σήμερο. Τα φαγητά σερβίρονται σε ειδικά πιότα σχεδιασμένα από τον ίδιο τον Kemal, αλλά ακόμη και σε μπολ από πόγο, πέτρινες πλάκες, κομμάτια ξύλου και μεταλλικές θήκες κοσμημάτων. Από τα πάτα που με ενθουσίσσαν κατά την επίσκεψή μου στο μενού περιλομβάνονται ακόμη κρέμα καπνιστών φιστικών Αγίνης με ξηρούς καρπούς, αρνίταντούρι καιπλάφι με σταφίδες, κουκουνάρι, αμπελόφυλλο, βερίκακο, μους τακίνι με μαρέγκα πετιμέζι και σοκολότα. Βρήκα επίσης πολύ ωραία την ιδέα της ψητής χωριάτικης ελληνικής σολάτας με ζωμό ορακά (www. alancha.com).

